

ประกาศ เปลี่ยน นาม มณฑล

มี พระบรมราชโองการ ดำรัส เห็น
เกล้าฯ สั่งว่า หัวเมือง ชั้น ใน ที่ ได้รวม เมือง
เข้าเป็น มณฑล จัด การ เทศาภิบาลนั้น ได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ เรียก ชื่อ มณฑล
ตาม พื้นที่ อัน สมควร แล้ว แต่ มณฑล ชั้น นอก
มี มณฑล ดาว เขียง มณฑล ดาว พวน มณฑล
ดาว กว แต่ มณฑล เขมร ยังมี ได้เรียก ชื่อ
มณฑล ตาม พื้นที่ ให้เป็น ระเบียบ เดียว กัน
จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศ
ให้ ทราบ ทุก กัน ว่า

๑ เมือง เขียง ใหม่ ๑ เมือง จำปาศ ๑ เมือง
ลำปาง ๑ เมือง น่าน ๑ เมือง เถิน ๑ เมือง แพร่ ๑
แต่เมือง ชั้น ของเมือง เหล่านี้ ซึ่ง รวมเรียก ว่า
มณฑล ดาว เขียง นั้น ตั้งแต่ นั้น ดับ ไป ให้ เรียก ว่า
“มณฑล ดาว ตก เขียง เหนือ”

๒ เมือง หนองคาย ๑ เมือง หนองหาร ๑
เมือง ขอนแก่น ๑ เมือง ชนบท ๑ เมือง หล่ม
สักดิ์ ๑ เมือง กมฺพทสาไสย ๑ เมือง สักด นคร ๑
เมือง ไชยบุรี ๑ เมือง โพนพิสัย ๑ เมือง ท่า
เตียน ๑ เมือง นครพนม ๑ เมือง มุกดาหาร ๑

รวม ๑๒ เมือง แต่เมือง ชั้น ของเมือง เหล่านี้
ซึ่ง รวมเรียก ว่า มณฑล ดาว พวน นั้น ตั้งแต่
นั้น ดับ ไป ให้ เรียก ว่า “มณฑล ฝ่าย เหนือ”

๓ เมือง นครจำปาศักดิ์ เมือง อุบลราชธานี
เมือง ศีกระเกษ แต่หัวเมือง ชั้น ๆ ซึ่ง รวม เรียก
อยู่ ว่า มณฑล ดาว กว นั้น ตั้งแต่ นั้น ดับ ไป ให้
เรียก ว่า “มณฑล ดาว ออก เขียง เหนือ”

๔ เมือง พระตะบอง ๑ เมือง เสียมราฐ ๑
เมือง ศรีโสภณ ๑ เมือง พนมสัค ๑ แต่เมือง
ชั้น ของเมือง เหล่านี้ ซึ่ง รวม เรียก อยู่ ว่า
มณฑล เขมร นั้น ตั้งแต่ นั้น ดับ ไป ให้ เรียก ว่า
“มณฑล ดาว ออก”

๕ หัวเมือง ใน มณฑล นครราชสีมา ซึ่ง
แบ่งเป็น ๔ บริเวณ คือ เมือง นครราชสีมา ๑
เมือง พิมาย ๑ เมือง ปักธงไชย ๑ เมือง นคร
จันทร์ ๑ ซึ่ง รวม เรียก อยู่ ว่า บริเวณ นครราชสีมา
นั้น ต่อไป ให้ รวม เรียก ว่า “เมือง
นครราชสีมา”

เมือง นางรอง ๑ เมือง บุรีรัมย์ ๑ เมือง ประโคน
ไชย ๑ เมือง พุทธิไสย ๑ เมือง รัตนบุรี ๑ ซึ่ง
เรียก อยู่ ว่า บริเวณ นางรอง นั้น ต่อไป ให้ รวม
เรียก ว่า “เมือง นางรอง” ยกเป็น เมือง จัตุวา
เมือง ๑

เมือง ไชยภูมิ ๑ เมือง ภูเขียว ๑ เมือง เกษตร
สมบูรณ์ ๑ เมือง จตุรัส ๑ เมือง บ้านเข็ญ
ณรงค์ ๑ ซึ่ง เรียก อยู่ ว่า บริเวณ ไชยภูมิ นั้น
ต่อไป ให้ รวม เรียก ว่า “เมือง ไชยภูมิ” ยก
เป็น เมือง จัตุวาเมือง ๑

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ มิถุนายน รัตน
โกสินทร ศก ๑๑๙ ตรงกับ วันที่ ๑๑๑๖ ใน
รัชกาล บัดนี้